

ДІЛО

Видавничча Салник "Діло".

Львів, 18. липня 1918.

Юність се четвертій рік безпримірного в історії людства предиву крові. Народи білої раси узяли собі взаємно таку масакру, що матері будуть колись з отрахом оховати дітей про наш страшний час. Настав судний день, а дійність його страхіть колишнія далеке від себе узу Алокайї. Вирівнюють ся дуже дзвіні й думки нові рахунки між народами, рахунки в усіх областях життя. Кінця сим рахункам ще не видно. Однотільки з позиції безлічі другорядних подробиць стає що раз очевиднішим: що першою кративою сеї різни була до останніх гравців вирощена садомість того пониженої чести, яке на народи або їх частинам вимагає з самого фактів підданості під начинання чужого народу.

Коли має ся війна такий висил, який моральний зміст, то знов же не в чім іншому як у тім, що з ній виковують ся нові рокуміні відносин між народами, відносин, основаних не на факті колишнього підбюту і не на привілеях зануючої меншини над підяремною більшістю, а на політичній зразі етнічній більшості, щоб володіти на своїй землі і граничинах території, заселеній нею в більшості релю, господарят супроти іллемінних меншин, наділених знов-же правом не-територіальної автономії.

Демократичний і етичний принцип — «живи та скеля», на якому була побудована Нова Європа. Пряціп сей інші став власністю білого людства, а найбільш пророчисту формулу знайшов він у торжественних заявах президента Вільвова про війну і мир.

Зісада ся мусить затримувати, тайже тріумфувати, над всіми реакційними силами старого, відженого світа. Змагання за владиславів Північ та їхні ріки крові і ще буде чимало крові коштувати. Але тріумф Північ висший всякого сумніву.

Що Східна Галичина є в своїй подавлючій більшості українська, що Поляки таорять тут тільки кольором бюрократів, дідичів і слабого міщанства, се тверда правда, якої не зрушать нікі статистичні філії польських урядників і польських «учених». Що ся керівно українська земля мусить бути варешті вісвобождена з під верховодства чужинців-Поляків, се в світі моралі й політичного розвитку наших днів така сама незрушна правда, як є правдою, що колеса історії не завернеш і що Нова Європа буде іншими принціпами руко водити ся супроти пануючих і підібтих, які руко водили ся Європа передована.

Нічого тут не відють, ні крутиства кочскрицій п. Бобжинського, ні доказані брехні п. Ромера, ні фальшивий бомбаст парламентарів промов п. Дашинського — і як вони там у нас називають ся ті польські оборонці принципу поневолення і захоплення української землі під польську

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок 18., II. пас.
Кonto пошт. № 26.726
Адреса тел.: "Діло—Львів".
Число телефону 565
Руководів
редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА
в Австро-Угорщині:
місячні 5 — К.
чвертічні 15 — *
піврічні 28 — *
піврічні 56 — *
у Львові (без доставки):
місячні 4 — К.
чвертічні 12 — *
піврічні 24 — *
піврічні 44 — *
в Німеччині:
піврічні 28 — М.
піврічні 56 — *
За заміну адреси
платити ся 50 с.

Міна оголошень:
Радко Петрович, драматург
або Іоганніс ФІІ с. в художній
1 К. в спектаклях 1750, в редакції
найменші частини від 60 до п'ятдесяти
2 К. Написаних 2 К. Спектаклі
закінчують з підйомом. Останні
закінчують з підйомом.
Відомий експонент відомий
— та самим.
Одна публічнік контора
у Львові 16 с.
за провінції 20 с.

Начальний редактор: Д-р Іван Мінейко.

жадобу іланованим „прав“ над українським селянином відто не зерне колишнім польським феодалам, так не зерне неніжнім польським герольдам національної й моральної реакції — „прав“ до верховодства в Східній Галичині.

Бо також за визволене нашої країни з під вікового ярма проливається ся кроху у сій війні. Бо також до нас, галицьких Українців, і до нашої рідної землі, Східної Галичині, відноситься великі гуманні кличі голови могучої держави Нового Світу. І він зори свободи сходить.

Кракаш пп. Дашинських і Тертилові супроти марека поділу Галичини і визволення українського народу з під польського ярма — се що єдине, як тільки кракави гайвороня перед сходом сенци.

Свідомість цього глибоко врівана у серці кожного громадянина нашої землі. Душу-гіло ми положим за нашу «свободу» — цині мегріка фраза нашого національного ім'я: ми — се формула нашої несхідної волі, формула незломної яостанови. Се наша програма, випадена в душі кожного українського жовніра, борця у війні народів, запалена в душі його батька, його жінки і його сина. Се програма, яку галицький Українець вдійснював протягом чотирох років війни, але се й програма, яку ми вдійснюючи можемо супроводити наших верегів у дальнім ході війни таї — якби съєго було — також по І завінченню.

Ганьба, яка як до жерших десантів ХХ століття налаєгає на нашу поїволовену душу і нашу підяремну вітчизну, Українську Східу Галичину, мусить бути стерта. Нині чи завтра — а стерта бути мусить!

Містерій.

Київ, 13. липня 1918.

Життя нашої держави — повне містерій. Певно жадна інша держава не має їх стільки. Шукати їх розвязання — даремна праця, але зоминути їх відсіць теж не можна. Бо містерій мі копичиться з кожним днем, даючи приїзд до найбільш дивовижних та сенсаційних поголосок.

Спершу Кримська справа. Для кожного вихованого в традиціях XIX століття європейського дипломата це питання ясне як день. Крим є не українських руках така сама пісенніца як порт Кале в англійських, або Аянські острови в російських руках. Амглійське Кале і російський Аянськ се неможлива погрова для суверенності Франції й Швеції, на які від держави в ніякім виглядку відходити не можуть і не сміють, коти не хотуть стати насадами зуничів. Придергуватись тут ослявленим принципом нації як самоозначення провадить до того, що зиттят із стає *suntanta iniuria*. Самозначення кількох сот тисячів татарів і кількох десятків власників південно-побережних виноградників — позбавлює кодосальний край — Україну права бути сувереном своєї території. Чи це має якийсь сенс?

Річ проста, що ні. Але мимо того Крим — самоопреділиться. Чому? Як? Для чого? Відповіді нема, і не може бути. Бо хто ж може вбагнути містерії?

Справа друга: справа чорноморська. Про флот все не кажу бо то справа така місте рівна, що ні навіть ставити не можна. Але недавно деякі (не-українські) газети зачали висо-

вувати спротив привернення парижського трактату 1856 року, трактату про нейтралізацію Чорного моря. Тоді не погромі Росія постаралася, що Росія не сміє мати воєнних наступлів на Чорному морю, ані закладати твердині на його північному березі. Цей договір був відповідю на провокацію Росії, що тористуючи з своєї бази из Чорним морем, хотіла запустити свої пазури в Румунію (тодішні Молдавію з Валахією) і установити духовний претекторат царя над християнськими підданними султана. Ці пазури, в їх льотічнім розвитку містили в собі величезну погрозу для європейської рівноваги та загального миру. Тому й згадані постулати парижського миру були тільки концепцією самообов'язкою загрожених держав. Чи Україна у котрої іандри Бессарабію, котра вже має от-от втратити Крим і Холмщину, чи ця Україна також може бути загрозою європейського миру, щоб проти неї вживати таких самих репресійних мір, як колись проти царизму, що стояв у зеніті своєї могутності? Досить поставити це питання, щоб показати цілу абсурдність позитивної на нього відповіді. Але тим не менше, мозитивна відповідь може й буде дана, бо — це також містерія, сенсу, котрої годі дошукатися...

Третя справа: донська і кубанська. Справа також досить ясна. Донщина може бути добрий сусідею України, але з Кубаню, заселеною Українцями вона слідчого нічого не має. Тим часом виникає ідея „юго-західного“ союзу, зложеного вірчі Донщина, Астраханщина і Ставропільщина, також і з Кубані. Ця буде наскрізь штучна і, як вимовляють ся її прихильники, має бути тільки переступною стадією до „єдиної і недільної“, центром, з якого новітні Івані Каліти зачуту „Собирає руських земель“. Коли з цю комбінацію буде затягнута і Кубанщина, то це буде б ударом для України і для всіх широких сторонників ослаблення великодержавного становища Росії. Тим часом ця комбінація, хоч не стрічає симпатій ні в українській сусільності, ані ізвіті у гетьманському уряді, — то за тим штучно підтричується ся.

Для чого? По що? В якій цілі? Знов містерії, на котрі даремно шукати відповіді!

Кубань у руках большевиків. Хто Й скрізь від них визволити, до того належати вона. Але визволення в заходу не приходить, — вдається ся, принципіально не приходить, натомісць генерал Алексеев, котрого політично-національне обличчя досить відоме, робить усі зусилля, щоб Й визволити. Розуміється, дяк „юго-західного“ союзу і ad maiorem gloriam Росії.

Українці свідомі страшної ваги теперішньої хвилі. Терниста путь нашої історії навчил нас компромісів. Але навіть для уярмленої, не тільки суверенної, як ми, нації істнует певна границя, за котру найбільш компромісова воля не може і це сміє переступити.

Є небезпека, що якийсь з тих демонів жене нас до цієї містеріозної межі. Мусимо пустити в гру всі наші чари, аби цього демона заговірити, іони не підіймі. Но Україна не хоче політичної катастрофи. Вона не даста себе спровоцувати на аваргну політику. Нашою дівізою є *des*, але в *des* *leoni* ми добровільно вступити не хочемо. Ми щаро нрагнемо всіх навіть далекоссяглих компромісів, але в загрозу нашої державної суверенності ми не погодимося: ні тепер, ні завтра, ніколи!

Містеріям не повинно бути місця в нашій житті. Но політика містерій створює ту каламуту воду, котра сприяє тільки міжнародним інтригам.

Це повинно зрештою стати ясним всім чинникам, од котрих залежить будучина України й спокій у ній.

Д-р Дмитро Донцов.

Державна Рада.

(Тіб.) Відень, 17. липня 1918.

Палата послів вела дальню дебату над бюджетовою пропозицією в першому читанні і над наглини з питаннями.

П. др. Вабер заявив, що одна в групі між німецькими партіями має найповажніший сумнів щодо австро-польської розвідки. Німці не можуть винувати ся односторонньому диктатові Поляків і примінити ся до краківських революцій.

П. др. Тергіль висловлює надію, що будучий мир забезпечить будучість Польщі. Поляки бажають, щоби померти ся народ з народом. Вчораши промова президента міністрів внесла до Палати ворожечі. Так само як проти Німців, так само і проти Поляків та інших народів не можна правити. Президент міністрів свою промовою ізводив не тільки Поляків від Німців, але і себе від Німців. Обговорюючи австро-польську розвідку заявив міністер, що Поляків не відповідають ще слова міністра за-границьких справ, але вони після того, що сталося за гр. Чернін, можуть дати основу надії і промостили шлях для довіри. Бесідник витягне зрозуміння, з яким відносяться до польської справи на Угорщині, та висловить пропозиції польського кола обговорювання в синготськім процесі. Обговорюючи намірений поділ Галичини, бесідник висловлює переконання, що ніколи до того не прийде. Поляки готові переговорити з Українцями безпосередньо, але тільки за основу єдності краю. Вікторій іменем польського кола заявляє бесідник, що голо-овані Поляків відповідь бюджетової пропозиції відповідь від довіри, яке буде при власті з часом голосування.

П. Стшібині жалується на переслідування німецькими і неугорськими народностями. Бесідник критикує берестейський договір, в приводі якого війна продовжується.

Пос. Шуберт обговорює австро-італійські відносини, яким винні централі. Вікторій бесідник заявляє, що чеський народ мимо всяких переслідувань осiąгає свою ціль.

Пос. Гартль сподіється на відоміння з Чехами що йою тоді, коли чеський народ усуне своїх таємних провідників і на їх місце по-кличе заступників, які будуть готові дати державі те, що й вимежується.

Пос. Малік заявляє, що всенімецька кіртя буде голосувати за бюджетом і осенінми кредитами, хотівши не буда та ти, щоби счіти війну. Тім, що підівують до війни є заснованим на Кравері, якого підмінували з великом слухом. Вікторій бесідник сказав всенімецьким домаганням, що загальну німецьку державу можна, відокремлено Галичину і видучено дальшістю.

Пос. Дашицький вважає причиною теперішнього парламентарного положення постійне збільшування німецького впливу також у австро-італійській політиці, через що бенкідіність Славіан дійшла до розлуки. Бесідник критикує різко південну бюрократію, якій завидує ненависть до парламенту. Тісні порозуміння між наводами може на думку бесідника покласти край бюрократії. Обговорюючи заграницю по-льську заявляє п. Дашицький, що ратифіковані без відома парламенту берестейський і бударштеський договори не є кінцем війни, тільки початком нових заворушень в східній Європі. Берестейський договір причинився тільки до перемоги німецької династії, ніж європейського мілітаризму і великого капітулу. Німеччина виступає проти австро-польської розвідки, бо вона бойтися, що візак Польщі на австро-італійську політику може спричинити несподіване відношення між Австро-Італією і Німеччиною. Проте, яку фору одержить польська держава, рішить воля народу й історія. Що до українського питання, то бесідник заявляє, що він і велика частина польського народу є готова призвати Українців її національні права в повній мірі. (Жуві заперечується Українців). Бесідник заявляє, що скоріше він хоче війну, які покладе край всімійській гостині правителству.

Віцепрезидент Юхель приєднує пос. Дашицького до порядку в праводії рішників свого.

Пос. Гломбівський заявляє, що він не говорить в імені польського кола, тільки в імені своїх партійних товаришів, означаючи в серія подавлюючої більшості польського народу, який не годить ся на беззахисну і неконсеквенчу політику Поляків в Австро-Італії політику польського правителства в Варшаві, якій під теперішнім відомим ходом, якій ходить в долю Гольщі і її іншінську частину. Обговорюючи польську справу підчеркне бесідник, що їх можна подавати тільки відбудованім польської держави і зданим усіх польських областей, а кожде інше малогодже-

не буде новим поневоленем польського народу. На жаль австро-італійська дипломатія не доросла до того, щоби польську справу полегодити на початку війни і наслідком трактування польського питання під час війни втратили Німці і австро-італійська політика довіре Поляків. Середні держави є сеї думки, що польська справа є справою внутрішньою та що Польща мусить бути прилучена в сеї або той способ до осередніх держав. Мусимо запротестувати проти цього, щоби польську справу вважати за внутрішню справу антиантантів або осередніх держав. Польський народ заслужує все свій польський ідеал, яким є єдинене усіх польських земель з доступом до моря. Що до становища Поляків до теперішнього правителства, то не має ніякого сумніву, що ми мусимо бути в найострішій опозиції до правителства, яке завело ворожий систему проти поодиноких народів, спеціально-ж проти Поляків (!). Будемо боронити ся в найбільшій дружбі з заступниками тих народів, яких так само трактується ся і упокорюється.

Промова д-ра Гломбівського переривав д-ра Штраухера сказані про жидівські погроми в Кракові, які бесідник заперечив.

По промові д-ра Гломбівського перервано засідання до завтра.

Воєнні плани антиантанті на р. 1919.

ЛЬВІВСЬКА, 17. марта. "Tempo" донесеть, що на бажані Вільських воєнних рад в Версалю прийняла в проекті нове сформоване французькі плани союзників. Зразом на бажані Вільсона підписано ревізії стратегічні плани на наступний рік.

В італійського боєвища.

ВІДЕЛЬНЬ, 17. липня. (Тіб.) Урядово:

На відень від Асагі зможе дві англійські компанії здійти ся переходом в наші руки. По короткім бою їх відверто.

В долині Бренти дало нам одно підириняте 30 полонених два кулепетри.

Втрати непріятеля в останніх боротьбах на Мове Селірольо були невідчайно важкі. На однім кулеміті відтинку начислено над 500 італійських трупів.

В Альбанії полонені не залишилися.

Над Марією і Ардрею.

БЕРЛІН, 17. липня (Волф). Урядово:

Група гн. Рупрехта-Боєва діяльність відміна що-бло в етапах та південний схід від Ісаєвів військ полонені. На південний схід від Небвієнне авторитет свої настути, і, однаке без успіху.

Група гн. гн. престолу: Michaeli бой в області Savoies, і на захід від Chateau Thierry. На південний захід від Сешевон посунулиши наші лінії вперед аж до відтинку Sermelini. Нагальні вороти вступи виклава непріятель величчими силами проти нашого фронту на південній березі Марії. Исто настути вільми ся перед важкими втратами, в частині по заважанні боротьбі перед нашими становищами. На північному березі Марії розширилося, осянені в перші дні наступу. Відбивши Фра після відтаку посунулиши ми за верхом аж до горбів на північ від Ventenil i перебили ся через ліси Ronceto i Konigswald. По обох боках Арди візкинули ми непріятеля на ремескі горби. Між Massileil i Beaufay на схід від Ренс положене не змінилося. Ми держали ворожі лінії під сильним огнем і поправили свої становища на римській дорозі i на Swippe. На північний захід від Massige заняли ми кілька укріплених горбів.

Число полонених вбільшилося до 18.000. Мад. Сесіонем вістрілко знов вчера 36 ворожих літаків і 2 балони за пришлом.

НОВИНИКИ.

Львів, 18 липня 1918.

— В якій цілі? З таборів до колонів до-кочать після що відійти звільну укр. команди насилуєть демів колонів офіціїв — Росія. По демів офіціїв Україні відмінно відмінно в таборах — утікає в ходу. Теж саме діє ся з мужем. Через Львів пересідають від наказання масові транспорти колонів жінок — Росія. Куди вони відправлються ся: до Раїб чи на Україну, невідомо. В таборах підішовши тільки поимених українських героям. Тамер їм велять, щоб вони зголосувалися ся як піддані і як такими дозволяють. Ім же відповідає Хто з Українів не зголосить ся з тим, що він означено як уроженець котрої з російської губернії, тому виїзд заборонений.

— Українська педагогічна академія, як називається у житому речі, проіснувала рік у скрутних і несприятливих обставинах, так вона нівів не мала власного післяння, але відоме значення мати ка інститут для національно-культурного розвитку України, турбота людей, що бились до шеї справи, рішив поставити й на вісімо справю, звернувшись до центрального вчительської спілки з пропозицією, щоб вони взяли на себе керовання справою в налагодженні нормального розвитку національної педагогічної академії в осені. Для цього було обрано комісію у складі П. Білещевича, М. Фліччука і Зелемкевича (Л. Д. піти). Ця комісія доручено розробити план організації академії і вирішити, чи передати на міністерство освіти, чи п. Білещевича на міністерство освіти дело кошти на удержання таїм і командувало свого представника бюро. Інтересно назначити, як виникла ця ініціатива: учитель інструкторів курсів, організаторів товариств шкільної освіти у гравні минулого року, що вислуживши курсів перед тим, як розійтися з посадою, постановили: паклисти основу для заснування педагогічичної академії і з цією метою учителі відбили процентне відчислення з своєї виділеної гонорару у фонд на заснування академії. (Нова Рада).

— Українська магія. На головній вулиці Львова читаємо такий напис: "Ч. 1918/М. І. кети приватні з Австро-Італії до Галичину знову заселені, але з обмеженем до 5 штук денно одного підлязци без взгляду на вагу. Планування пологових нагляду в числовим і дрібнім ордерах пересилі прошвидше допущено було".

— Українська бібліотека. 1. липня в Києві Пушкінській вулиці г. № 3 відкрилася нова українська бібліотека з читальнею. Потрібно в такій бібліотеці відчувається уже лише в книжках та дуже дорога, а читачі відомі немає в продажу. Бібліотека має пра-творів країнного письменства різної місцевості наукознавчі та вітчів бібліографічні гарнітури не вдають до дому, а читають в бібліотеці. Для читання при бібліотеці є кімнати, де лежать сучасні українські землі. Умови передплати такі: за читання в бібліотеці 30 штуків, за одну книжку до 1000 місячно 2 карб., з усього річних 20 карб., заклад 7 карб.

— Новостороння філія Казенного Банку австро-італійської війни в Станиславові — як нам пишуть — розслана на дніх до українських урядів провінційних у Станиславівській в українській мові позиву, а згідно з просьбою о попереці сеї ініціативи зі сторони українського населення, але за та-дрес у польській мові. Коли ж відкладається ініціатива, то мусить відкладити ся також і з фінансами, що треба шанувати його мову не лише у зовнішніх, але й на коверти, отже не лише у очі, але і поза очі. — Українець.

— Українські кінематографічні зйомки. При відмінності освіти залежить кінематографічні відповіді, які має на меті занепевнувати на чужій землі картини різних історичних подій з України. Відповідь цієї змоги уже змінило землю. Так, маються зйомки різних похоронів, паризької маніфестації, мирової конференції в Рівненському під сильним огнем і поправили свої становища на римській дорозі i на Swippe. На північний захід від Massige заняли ми кілька укріплених горбів.

— Відмінна ображеніє паніка. Натишуть з привідів: В дні 3. марта с. р. громадні селяни, разом зі своїми, спалили місцеві відомі хліви, згідно з його рідні, панству Миргородському, хлівську "овочію" і принесли їх до Ляшків завернути до дому. Ясне панство в козацькій відомості на устах на свято жира до Угода після того, що "зім'я" розбіжиться зі землею. Неспіваки. Ясне панство мусило задержати ся, вислухати пісні "Не вора", а надзвіріючи "хлівсту" завернути до дому. Панство заговідає имство. "Хлівсту" гайди що відійти, таму відійти в Миргородському, катерик якраз тоді вернувши в Іскре зміни у землі в сокільській страні. Сейчас: панство з магазинами від управителя зважує на підкупом земельні і від літ узялиши. Та сей земельний "Рад з речі землі" і пан Миргородський має

„СВОБОДА”

знакомства безпосередні і посередні а п. к. старостю в Раді п. Боженським, відбій поговорили собі на тему п. Мусія. Та се покрите тай-ю, Явне се, що п. Мусій, рекламований, маючи картку „С”, конечно пістрійний для школи, „рече ворані“ дістас візгав до війська. Польський п. к. урядникам за антидержавні демонстрації і волос з голови не впав, а українські громадяни терггать, неодин може і не знає, що се за сято міра, за демонстрацію державну. От гаревди в неподіліві Галичні! — ський.

— Обєднані відмінні товариства. Цими днями товариство шкільної освіти, в. е. українське, учительське видавниче товариство і центральне бюро всеукраїнської учительської спілки постарювали обсягами свою видавничу діяльність.

— Ц. к. дирекція залізниць буде даскала пригадати панії Анні Чех, продовжачій білети їди за станції в Україні своє розпоряджене, що сторонам ваджуться відповідати в тім язы, в якім всі звертуються. Панна Чех, хоча уміє українські, а перед сбоями „шредовані“ на станції говорили по українські, а за часів інвалідів в російськими офіцієрами віддай і „на руські“, тід хмілі обсягів „шредовані“ на ц. к. станції ніколи не вдавається по українські, а ще провокуючи по десять разів вливутися о називу станції, коли сторснаває її українським терміном, і питає так довго, доки сторона не скаже, уважена питанем, в польською „как франко-ю“. Понтарити десятки разів: „до Жовкви“ а саме вітає: „do Žolkwi“, доки не стане на „Zolkwi“. Осличе копото не всім міле і можливе до знесення, тому ц. к. дирекція нехай увійде українські сторони від сего. — ський.

— На всюку землю пазичку субскрибовано до тепер 5,763 міліонів горсон.

— Статю д-ра Дмитра Даниєва п. з. „Містерії“, яку ведасмо в книжці «Іслід. „Діла“», издрукувала неща „Нова Рада“ в числі з 13. с. ж.

— Президент гал. дирекції почт і телеграфів Артур Шиффер вийав на відпустку. Завідательство дирекції обявив радник двору Казимир Ласкі.

ІВАНОВИ ФРАНКОВИ

свідак на консультант-портрет працівника Красного Союзу Кредитового у Львові, — членою свіжих франкових 4,500.

Від Головної Ради галицьких, буковинських та угорських Українців в Київі.

Ми одержали таке письмо:

Війна між двома державами, в яких живе наш народ, та змінчive європейські шахти буди причиню, що велика скількість галицьких, буковинських та угорських Українців була розкинена по безмежних просторах бувшої російської імперії. Відірвані від своїх родинних гнізд, позапроторювані в далекі сторони, терпіли вони злади, яких їм не щадила ні природа, ні російська адміністрація. Сотки і тисячі галицьких, буковинських та угорських Українців гинули від годому, холоду та ієвих пошестий. І те пекло здавалось бе Конечним, бо через півторетя року не близнула ані одна зірка надії на кінець тим страданням, яких вчинили сотки і тисячі членів народу, поневір'яного відім. Тому адміністративними змушеннями та мучені душевно звістками про нещадність, мажже безнадійний стан української спільноти по обох боках кордової, галицької, буковинської та угорської Українців Йшли в ряді правдивої австрійської армії та своєї національної армії — Січових Стрільців, на початку війни.

Наше душевне напруження доходило до граници, коли на початку 1917-го року сталося, що горячо бажали, що що кождий з нас вірів від лінійчих рогів. Наддніпрянська Україна, прикликана до будування свого самостійного життя, йшла до ідеївнія кіком ділового діалогу. Розмивалися тайдані українським велітнем і всі він уважали своїм обов'язком поспішити там, де треба було соток і тисячі рук та голосів, щоб будувати свою національну хату.

З найдальших кутків бувшої російської держави в'їзділися галицькі, буковинські та угорські Українці на першу нам всім Батьківщину та ставили до пріоритетної роботи Приняті широю радою членами недніпрянськими військама, ми віддали всії свої сили, все своє зможення на послуги народному ділу.

популярний тижневник, виходить кожої суботи; дас познайомити нашого сучасного національного життя і всесвітніх подій. Окрім сторики тижневника присвячені господарці воєнного часу. Кожде число містить інтересний фейлетон. — Шістьрічна передплата виносить 10 — піврічна 5 К., квартальна 2 К. 50 с.

Однак, будучи століттями розділені кордоном, в діяниях спрагах ми не називались як слід. Щоб наша праця могла іти із таємною за-гальною змістом, галицькі, буковинські та угорські Українці таємно відчували потребу організації в один великий гурт, якого осведомлені представництво могло б мати тісні зв'язки в кермуючими кругами, та намічувати загальну лінію поведінки для всіх товаришів, розкинених по цілій Україні, і бути помічниками для германічів українського життя. Ця думка зреалізувалася в той спосіб, що відбір в жовтні 1917 року представники галицьких, буковинських та угорських Українців вибрали в початку Тимчасову, а в місяці листопаді 1918 року постійну Головну Раду, яка післяння була мати від життя-буття всіх галицьких, буковинських і угорських Українців. Тимчасова Головна Рада піклувалася передбаченням поданням Української Народної Республіки реальні помочі і тому видалася організацією Січових Стрільців. Організація першої хутко і успішно, так, що коли в лісіннях січні і лютім загрозила Україні небезпека від цінічних зижків, Січові Стрільці виступили до оборони української столиці та української законності влади і в скрутному моменті вони винесли на своїх плечах найбільший тягар боротьби за українську самостійність державу. Головна Рада, будучи в безперервнім контакті з українською владою, ще в більшим завзяттям віддалася організаційній роботі по поверненню законної влади до столиці в місяці березня.

Хоч пізніші події, яких наслідком є теперішнє політичне положення в Україні, не перевели Головну Раду вести свою роботу в широких розмірах, все ж таки Головна Рада не покинула складу становища і тепер вона виявляє в себе співідповідність галицьких, буковинських та угорських Українців, яке уважали тутешні впливові та компетентні чиновники.

Для того Головна Рада прохаде всіх земляків з Галичини, Буковини та Угорщини, що приїжджають на надніпрянську Україну, серш за все вийти в порозуміння з наю, та не робити нічого на власну руку, від імені загалу, бо це може викликати небажані наслідки для загальнії спраги, як і для безпосередньо зainteresованих.

Чим тісніша буде взаємність між нами і нашими земляками з Галичини, Буковини та Угорщини, тем гарнішою мати-же успіх діло, за яке ходить з часом візьметься.

Щоб усунути спільне порозуміння, Головна Рада прохаде всіх працюючих всіхоків звернутися в Інвалідіарію в Києві, Вен. Підальна ч. 1. 4 на поверх за всіхкими інформаціями.

Прохадмо відняти під увагу нашу пропозицію, що наша акція була фінансільна та одна комою засобами йшла досягнення спільноти нам всім жети.

В Київі, 19. червня 1918 р. Головна Рада галицьких, буковинських та угорських Українців.

Михайло Крушельницький голова. Ф. Наконечник писар.

Народний фонд.

Зібрані дати належать передплати до Кредитового Союзу Кредитового у Львові, Ринок ч. 10. ч. вна. кн. 5000.

ФОНДОВІ ЧИСЛІ

П'ятниця, 19. липня 1918. Німкі: греко-кат. Атанасія прп. — римо-кат. Вінниця.

Від'єзда: греко-кат. Тома і Азакія — римо-кат. Чеслава.

— „Суддя-жінка“. Незвичайне оригінальну драму під таким заголовком висвітлює тепер кіно Коперник. Головну роль грає одна із найзамінніших і найгарніших артисток Марія Кармі. Вона розивас таку силу шкіри подробінь в характеристиці, що в запертих віддихом слідяться її кожде порушене. Сценерія таки гарна і стиліза, що мусить захопити навіть найзабвіннішіх. Шляхотний і за причуд гарний жанр підносить чудова музика, прямікса до акції драми. Програму подовжня актуальна: „Подорож цісарської гаря до Ізгророду“, і кінчить весела комедія.

XXX
— Особисті вісті. Від пан. Миколи Василька ми отримали отсє письмо: Прошу вічливо о поширенні оголошення, що наслідком сподівако-

парламентарної сесії, після якої є на лікарську пораду жуш виїхати на шести тижнів жиче, до 1. жовтня не буде в можності погоджувати військових кореспонденцій аресованіх до неї. Думаю, що можу просити о вибачені тих стариків, які мають например звернутися до мене письменно, але я не зможу відповісти їм, що від початку війни (зберіг від серпня 1914 р.) до 1. липня с. р. погодилися я круто 75,000 кореспонденцій, які я одержав. З найвищим пошаненням Микола Василько.

— Поза! Старі будинки як хати, стодоли стайні всіхного розміру в добром стані т. є підлоги з дерева дерево, будовані в способі підглибній, як і інших будівлях матеріалів до старчичі фірм Ребак Тимотей Закопане Катруся ч. 7. 1198 28-30

— Кенкура. В повітовім Товаристві ошадності і позичок „Права“ в Бучачі вільна посада піловодца начальника канцелярії. Зголосження разом з подавлем кваліфікації, відношеним до служби військової і вимогами що до плати слати до 15. серпня с. р. від руки Дирекції.

Від Надвірачою Ради Товариства „Права“ в Бучачі. — о. В. Збудовський, голова. О. Сік секретар.

— Експл. Філія з Вінниці Келівський складають 100 К на „Енергіальному Поміч“ в Перешибі місто повідомлені про «кис» вічніз, яке відбулося 27. червня с. р. в Ластівках.

— „Ukrainische Korrespondenz“ — одинський у країнський тижневник в німецькій мові. Кождий світловий український громадянин повинен перевідплачувати що часопис, бо якраз тепер українські спраги дуже актуальні і треба піднімати їх як слід і формувати про наші політичні вимагання. Видавчем є голова Народного Комітету д-р Кость Левицький, відповідальний редактор посол Володимир Сингалевич. Умови передплати такі: річно 20 корон, віврічно 10 корон. Гроши просимо слати: Wien XVIII. Karl Ludwigstrasse 3/15. Просимо поспішити з замовленнями, щоб видавництво могло усталити наклад, що при теперішній дорожнечі є дуже вине.

— Кружок Укр. Ped. Tov. в Дрогобичі отворив в початку шкільного року 1918 першу класу гімназіальну з українською викладовою мовкою. В тій мілі оголошено конкурс на одну посаду учителя, згідно з якою викладається філософією, прийме Кружок укінченого теорія або правника. Крім першої класи гімназіальної міг би кваліфікований учитель, згідно з учителькою, в пообідніх годинах учити на 112 році жінського семінаря Кружка Укр. Ped. Tov. Винагороджене по умові. Більшінськими інформаціями в часі ваканій удається о. Василь Кункевич, Дрогобич, вул. Стрийська. — За управу д-р Волод. Бирчак.

746 2-5

Рух Відділів Окружних тов. Вважмої помочи гал. і буков. учителів і учительські.

Бодехів. Загальні Збори відбулися 1. червня. Звіту із них досі не предложено.

Борщів. Заг. Збори відбулися 2. марта. До нової управи выбрано: Д. Петришина головою, А. Васильцеву, Г. Гарасикову, І. Воденина, А. Паладічукову, П. Іваськову та А. Іванівського. З дускісій, що винявдалася на зборах, замініші: Учитель починен в першій місяці повісно працювати в школі, а се буде для народу найбільший хосен. Права поза школою мусить бути трактувана критично. Учителство не сміє бути парапоном для всяких демагогів і галапасів. Коли народ, чи радше його національне експропріатство жадє від учителства посвят, нехай воне посміє і увімнунтися за його права, бо годі жити ідеалами, як в череві воркотить і як з усіх боків скелюти.

Тому, що шкільні власті не стараються о реактивовані школі в повіті особливо українських, поручено членам зібраних докладні дії і обговорити справу на найближчих сходинах а опися звернутися до нашої репрезентантії парламентарної о інтервенцію.

Бережни під увагу практир факт, що горе чотиролітній війни притягло і так не зі широким горизонтом знанням учителів, хвалено спільними силими помагати собі в самовобразованню, оправдовувати відсутні в першій мові із ягу психологии, педагогіки і дидактики а смісля літератури, історії, географії та інших наук.

Дискусія на тему зібрані і здійснені Учительського «Скока» захищено збору

